

Петербургъ — Софія.

Займову, Предсѣдателью комитета.

Искренно благодарю за добрую память. Дай Богъ нашей братской странѣ полное процвѣтаніе.

Генераль Обручевъ.

Петербургъ — Софія.

Займову, Предсѣдателью комитета „Царь-Освободитель“.

Глубоко тронуть выраженными чувствами. Славные дни совмѣстной борьбы за освобожденіе Болгарин останутся для меня на всегда дорогими воспоминаніями.

Генераль Куропаткинъ.

Царское село — Софія.

Г-ну Займову.

Глубоко тронуть вашею телеграммою. Сердечно благодарю всѣхъ меня помнящихъ, желаю всѣмъ болгарамъ всего лучшаго.

Генераль Столѣтовъ.

* * *

Българската столица, въ тоя день, чествуваше едноврѣменно и двадесетъ и петъ годишнината отъ славното Априлско възстание въ 1876 година въ Панагюрище, откъдѣто се разнесе отзвукътъ на силната по изразъ рѣчь на Българския Държавенъ Глава, произнесена на 20-й априлий 1901 година по случай на великата прослава на епохалното събитие:

„Счетохъ за приятенъ дългъ на днешния тържественъ празникъ лично да засвидѣлствувамъ между старитѣ дѣйци и очевидци Моето дѣблоко